

Bolje da propadne selo nego običaji!?

[...] Nešto slično događa se i nama kad pogledamo postotke i broj onih koji se nazivaju kršćanima samo zato jer održavaju božićne i uskršne običaje, napose one koje se tiču stola i jela ili eventualno drugih narodnih predaja. U održavanju nekih običaja tako smo revni do mjere da se govori više o tim običajima nego o Božjim otajstvima koja se slave i iz kojih su nastali lijepi običaji. A onda opet neki vjernici su spremni sitničavo zamjerati onima koji ne čuvaju običaje, te s uvjerenjem zastupati tezu o propasti naroda, uvjereni kako je istinita ona narodna poslovice: Bolje da propadne selo, nego običaj. Negdje u drugi plan kod takvih ljudi ide pitanje o osobnom unutarnjem duhovnom životu, a više se ističe problem vjernosti običajima i predajama starijih narastaja koje su oni uredno i slijepo slijedili.

[...] Nije stoga čudo da je potom ukazao na grijeh kao glavni uzročnik razdora u ljudima i među ljudima. Život u grijehu očituje duhovni nemar za Boga, a i za sebe samoga, te je dovoljno ulagati novac, vrijeme i snagu u očuvanje izvanjskih tradicija i običaja, zanemarujući u isto vrijeme ovo duhovno unutarnje središte koje daje smisao svemu. U današnjem vremenu živimo u praktičnom bezboštvu, ne pročišćavamo svoje misli i osjećaje od grijeha, ne čuvamo vlastite riječi od psovke i laži, ne ustručavamo se od prijevare i krađa, ne čuvamo nepovredljivost braka i svetost obitelji, kršimo nedjelje i blagdane, izrabljujemo i varamo jedni druge gdje stignemo, a navodno smo Božji i vjernički narod koji radi na očuvanju mnogih vrijednih običaja i predaja kao bitne sastavnice svoga identiteta. Jasno je, stoga, zašto je Isus nazvao to nezdravom dvoličnošću na kojoj se ne može graditi budućnost.

Bilo bi ipak mnogo bolje kad bismo se odlučili čuvati bogobojaznost i bogoštovanje, jer je to osnovna sastavnica našeg identiteta. [...] Samo ako budemo narod koji čuva predaje Božje, one što nam je sam Isus prenio od Oca, onda ćemo biti na pravom tragu života, te će biti nebitno koliko puta dnevno peremo ruke, kao i što i iz kakvih zdjela blagujemo. Jer ako ne budemo živjeli kao Božji narod, propast će i selo i običaji. Trudimo se stoga ozbiljno prihvatiti Kristovu riječ i truditi se srcem biti blizu Bogu, da nam ne bude život uzaludan, već bremenit i plodan svakim Božjim darom već sada na zemlji, dok ne dođe do blažene vječnosti.

<https://www.vieridjela.com/bolje-da-propadne-selo-nego-obicaji-razmisljanje-uz-22-nedjelju-kroz-godinu/>

Gospodine, tko smije prebivati u šatoru tvome?

Onaj samo tko živi čestito,
koji čini pravicu,
i istinu iz srca zbori,
i ne kleveće jezikom.

Koji bližnjem zla ne nanosi
i ne sramoti susjeda svoga;
koji zlikovca prezire,
a poštuje one što se Gospodina boje.

Koji se zaklinje prijatelju,
a ne krši prisege,
i ne daje novca na lihvu,
i ne prima mita protiv nedužna.

Otpjevni psalam: Ps 15, 2-4ab.5ab

POTICAJ NA RAZMIŠLJANJE

29. kolovoza - Mučeništvo svetog Ivana Krstitelja

Ivan Krstitelj je velik kao osoba, asket, propovjednik i prorok na razmeđu Staroga i Novoga zavjeta. Nazvan je Krstitelj, jer je krštavao na rijeci Jordanu i razlikovao se od Ivana Apostola; a nosi naziv i Preteča, jer je svojim nastupom i propovijedanjem pret-hodio Kristu. Živeći u pustinji kao pokornik, isposnik i propovjednik, skuplja učenike i sve poziva na unutarnji preporod (metanoju), kajanje i pokoru. Pretkazuje dolazak Mesije i prepoznaje ga u osobi Isusa iz Nazareta. Isusa iz Nazareta objavljuje mnoštvu i krsti na rijeci Jordanu.

Prekoravajući tetarha Heroda Agripu zbog nezakonitog braka s Herodijom, bačen je u tamnicu. Kad je Saloma, Herodijadina kći, ple-sala na gozbi o rođenjdanu Herodovu, Herod joj za nagradu obeća što god želi. Ona na nagovor svoje majke zatraži glavu Ivana Krstitelja. Po Herodovu nalogu krvnik u tamnici odsječe Ivanovu glavu i donese je na pladnju.

Ivan Krstitelj je jedan od rijetkih svetaca koji se slavi dva puta godišnje (rođenje 24. lipnja i danas mučeništvo). Niemu su posvećene brojne crkve, bratovštine, krstionice, brojni redovi (Johaniti, Ivanovci, Rodski vitežovi, Malteški red...). Postao je zaštitnikom zvanja, a u pučkoj pobožnosti i izvora voda.

Prema Rimskom martirologiju danas se slavi njegovo mučeništvo zato što je na današnji dan drugi put pronađena njegova časna glava. Ta je glava kasnije prenesena u Rim, gdje se s velikim poštovanjem čuva u crkvi svetoga Silvestra ad Campum Martium.

Svako mučeništvo za Krsta kršćanina mora ispunjati radošću, jer se i Crkva raduje, a ne plače, nad mučeništvom nekog sveca. Za Ivanovo mučeništvo Beda Časni piše: „Njegov rođenjdan s pravom obnavljamo sveča-nom svetkovinom. On nam ga je učinio svečanim svojim mučeništvom i ukrasio ružičastim sjajem svoje krvi. S pravom častimo njegovu uspomenu duhovnim veseljem, jer je svjedočanstvo što ga iskaza Gospodinu zape-čatio pečatom mučeništva" (2. Čitanje u Službi čitanja).

https://www.svantun-hijeka.hr/hr/29_kolovoza_mucenistvo_svetog_ivana_krstitelja/10046

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka

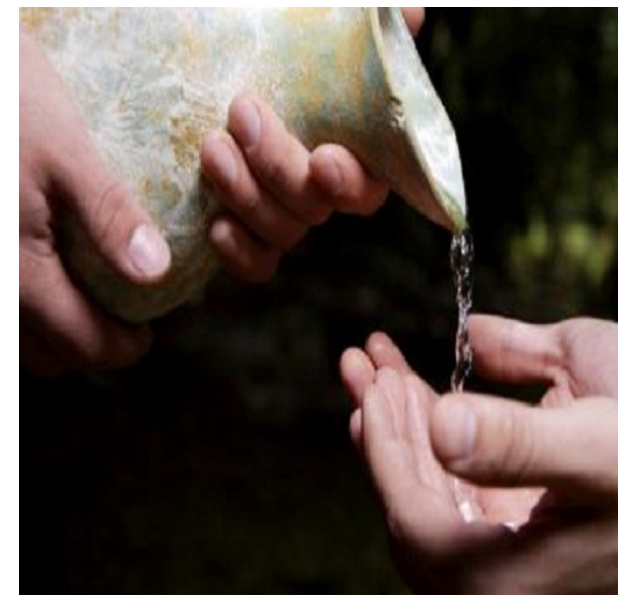
Petrinjska 20

Zagreb

Godina 12 • broj 502 • 2021. godina

DVADESET I DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU

29. kolovoza 2021.

**Napustili ste zapovijed Božju,
a držite se predaje ljudske.**

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kapecanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Mk 7, 1-8.14-15.21-23

U ono vrijeme: Skupe se oko Isusa farizeji i neki od pismoznana koji dođoše iz Jeruzalema. I opaze da neki njegovi učenici jedu kruh nečistih, to jest neopranih ruku. A farizeji i svi Židovi ne jedu ako prije temeljito ne operu ruke; drže se predaje starih. Niti s trga što jedu ako prije ne operu. Mnogo toga još ima što zbog predaje drže: pranje čaša, vrčeva i lonaca. Zato farizeji i pismoznanci upitaju Isusa: »Zašto tvoji učenici ne postupaju po predaji starih, nego nečistih ruku blaguju?« A on im reče: »Dobro prorokova Izaija o vama, licemjeri, kad napisa: Ovaj me narod usnama časti, a srce mu je daleko od mene. Uzalud me štiju naučavajući nauke – uredbе ljudske. Napustili ste zapovijed Božju, a držite se predaje ljudske.«

Tada ponovno dozove mnoštvo i stane govoriti: »Poslušajte me svi i razumijte! Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi – to ga onečišćuje. Ta iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, preljubi, lakomstva, opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost, bezumlje. Sva ta zla iznutra izlaze i onečišćuju čovjeka.«

Istinska pravednost pred Bogom

U čemu se sastoji pravo na život jednoga čovjeka? Je li svaki o kojemu ljudi govore da radi dobro, stvarno i u srcu dobar? Što se stvarno broji pred Bogom? O tome nam daju odgovor čitanja današnje nedjelje.

U starozavjetnoj knjizi Ponovljenog zakona radi se o prednostima Božjega zakona. On je nasreću nešto najveće i sa svih strana pravedan, jer to nije ljudsko djelo, nego ima svoj izvor u Božjoj mudrosti, moći i ljubavi. Ujedno je nama ljudima bliz i možemo s našim razumom spoznati bitni sadržaj. Radi se o tome, da se Božji red može odčitati u stvorenju. Upravo ljudi našega vremena sve više shvaćaju, kako je važno biti u skladu s prirodom i živjeti kao Božje stvorenje. Uz to je bitno, kako navodi i papa Franjo u svojoj enciklici "Laudato si", zaštita života uopće a prije svega ljudskoga života kao i briga za dostojan ljudski način života u braku i obitelji. Papa Franjo je objavio i uvođenje godišnjeg molitvenog dana za stvorenja, počevši od 1. rujna, na kojemu sudjeluje katolička Crkva s drugim kršćanskim crkvama i crkvenim zajednicama.

Poslanica svetoga Jakova pokazuje usku povezanost između čašćenja Boga i djelotvorne pomoći za bližnje, koji se nalaze u nevolji. To ide tako daleko, da se nekome osporava živa vjera, koja prolazi pokraj nevolje bližnjega bez pažnje ili mu uskraćuje pomoć (usp. Jak 2, 14-20). Osobita briga pripada najslabijima u društvu; ovdje su spomenute sirote i udovice. Mi možemo nadodati aktualne izbjeglice. Upravo tu zacijelo leži veliki zahtjev za naše bližnje, koje mi trebamo prihvatiti vjerom u Isusa Krista!

Evangelje po Marku pokazuje nam Gospodi-

na Isusa Krista kao pravog učitelja života koji se Bogu sviđa. Ne broji se vanjština, nego nutrina – dakle radi se o srcu. Jer, što koriste svi mnogi propisi židovskoga zakona, koji se odnose na održavanje čistoće posuđa i predmeta, ako nedostaje čistoća srca? Čovjek može polirati lonce, šalice i tanjure, ali ako je iznutra pun zloće, pohlepe, požude i nečistoće, tada on ništa ne djeluje pred Bogom svojom brigom prema vani.

Tu se stvarno radi o obnovi srca. To je moguće samo, ako po vjeri, nadi i ljubavi stupimo u živo zajedništvo s Bogom. On može očistiti i preobraziti naše srce; on može izvaditi naše srce od kamena i staviti nam srce od mesa, kako čitamo u knjizi proroka Ezekijela (11,19). Upravo sada, kada u svetoj misi slavimo Kristovu žrtvu, trebamo sami postati darom ljubavi za Boga i bližnjega. Stavimo stoga sve naše nesavršeno na oltar, i nas same, kakvi jesmo: Bog neka na zagovor blažene Djevice Marije to primi i stvori novo, tako da budemo istinski ljudi ljubavi i da to dokažemo našim djelima prema vani!

Mi ljudi trebamo surađivati s milošću Božjom. Ona je nezasluženi Božji dar. Taj dar pripada čovjeku koji gradi na Božjoj ljubavi i njemu se potpuno povjerava. Amen.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/22-nedjelja-nedjelja-kroz-godinu/>

Znate li da je molitva 'Pod obranu se Tvoju utječemo' najstarija molitva Blaženoj Djevici Mariji?

Pod obranu se Tvoju utječemo, Sveta Bogorodice. Ne odbij nam molbe u potrebama našim, nego nas od svih pogibli uvijek oslobodi, Djevice slavna i blagoslovljena. Gospodo naša, Posrednice naša, Zagovornice naša! Sa svojim nas Sinom pomiri, svojemu nas Sinu preporuč, svojemu nas Sinu izruči. Amen.